

La censura espanyola sobre la descoberta d'Amèrica

Autor: Víctor Alexandre

Data de publicació: 05-12-2011

L'escriptor Víctor Alexandre dedica un article a En Jordi Bilbeny. Publicat a l'e-notícies el dia 1 de desembre del 2011.

En Jordi Bilbeny és un historiador que té el costum de dir coses que no agraden a molta gent. Les diu amb arguments, sense estirabots ni desqualificacions de ningú, però tenen tanta força i són tan transcendents que incomoden o irriteren molts catalans amb la cua de palla. El rebuig a Bilbeny té arrels diverses, però. N'hi ha que el rebutgen pel seu independentisme desacomplexat i gens submís amb la disciplina de cap partit; n'hi ha d'altres que el menyspreen perquè troben que fer-li cas els obligaria a replantejar-se determinats elements de la nostra història i ui!, ves, quina mandra; i n'hi ha que l'odien perquè se senten qüestionats i posats en evidència com a conformistes i transmissors d'una mentida flagrant que, oficialitzada pel poder, fa segles que ens és imposada com a veritat absoluta.

Però Bilbeny, que és bastant més intel·ligent que molts dels seus detractors, no accepta aquella màxima dels immobilitistes segons la qual "La realitat és com és i l'hem d'acceptar, ens agradi o no ens agradi". Ni els passa pel cap, a aquesta gent, que la realitat subordinada als afers humans no ha fet altra cosa que canviar constantment al llarg de la història gràcies a la voluntat d'homes i dones que, com en Bilbeny, s'han negat a combregar amb rodes de molí. I, en aquest sentit, les investigacions sobre l'espanyolització de la descoberta catalana d'Amèrica, per part d'aquest historiador, mostren la manipulació que han sofert tant els fets i les dades com els noms dels protagonistes, alhora que despullen l'ancestral catalanofòbia dels nostres veïns.

Aquests són extractes del seu llibre *El dit d'En Colom. Catalunya, l'imperi i la primera colonització americana (1492-1520)*:

"El procediment emprat pels censors a fi de canviar els noms dels fills d'En Colom és, doncs, molt senzill de copsar. Si l'Almirall havia tingut un fill a Portugal, aquest no podia ser En Diego, sobre el qual ja es tenia, atesa la seva edat, prou

coneixements; però sobretot, perquè -com que sovint els censors han canviat el nom de 'Catalunya' pel de 'Portugal', el de 'rei de Catalunya' pel de 'rei de Portugal' o el de 'catalans' pel de 'portuguesos'-, en viure aquest Jaume [Diego, en espanyol] ja a Catalunya, l'havien de fer viure també a Portugal. I l'única manera de fer concordar els fets era fent-lo néixer, alhora, a Portugal."

"Tenim, per tant, una visió molt diferent a la que la història oficial ens ha vingut venent d'un Descobridor mig analfabet, fill de teixidors humils, sense cap rang social, allunyat de la mar, de les ciències nàutiques i dels alts afers diplomàtics. Els Colom de Barcelona són polítics, militars, religiosos, humanistes, economistes, cosmògrafs, comerciants, navegants, nobles, cortesans. Exactament els mateixos oficis i títols que tenen tants els parents del Descobridor com ell mateix."

"En el tercer viatge, fet el 1498, per exemple, anota: 'Fins al golf que jo vaig dir, el qual vaig anomenar de les Perles, són 68 llegües de 4 milles cadascuna, com acostumem a la mar'. És a dir, que per En Colom, comptar amb llegües de 4 milles era un vell costum mariner, que només podia haver adquirit de la ciència nàutica catalana, perquè era l'única que l'emprava."

"Cal tenir present, d'antuvi, que a ran de la descoberta del Nou Món, els Reis Catòlics li van concedir el càrrec de virrei. Aquest és un títol exclusiu dels Estats de la Monarquia Catalana, que al segle XV era inexistent a Castella. [...] I en Vicens i Vives ha assenyalat que 'ni amb la més absoluta candidesa es poden admetre virreis a la Castella del segle XV'."

En Jordi Bilbeny pertany a aquella mena de persones condemnades a patir el menysteniment dels seus contemporanis i a no veure mai reconeguda la seva tasca, però a les quals el temps acaba fent justícia i valorant en altíssima mesura la noblesa de l'esforç que van realitzar i el llegat que ens han deixat. És la norma no escrita que sovint acompanya els qui dediquen la seva vida a la recerca de la veritat. Llegiu-lo, us enriqueireu.

Víctor Alexandre

www.victoralexandre.cat

Twitter: @valex_cat